

mere mangelfuld eller mindre fuldkommen Skikkelse, skulle slippe igennem i det andet Ting i denne mindre gode Skikkelse. Det maa jo vente, at de Mangler, der klæbe ved Forslagene, i det andet Ting ville blive rettede, og at Forslagene i den bedre Skikkelse ville komme tilbage til dette Ting, såaledes at Forhandlingen kan fortsættes og muligvis føre til et Resultat. Jeg vil, som jeg begyndte, sige, at jeg ved meget vel, at i dette Tilfælde betyder det reelt ikke noget, men jeg har kun ønsket at sige, hvorfor jeg altsaa stemmer for, at Forslaget gaar over til det andet Ting. Jeg gør det, fordi jeg mener, at det er den Fremgangsmaade, som i det hele vil være bedst stemmende med den Forhandlingsmaade, som nu er indført paa Rigsdagen. Dermed siger jeg ikke noget om, hvorledes jeg vilde stemme, dersom dette Forslag forelaa til endelig Afgørelse, det gør jeg ikke.

**Oct. Hansen:** Saa vidt man kan skønne af de Udtalelser, der ere faldne, nemlig fra Udvalget og dettes ærede Ordfører, er den væsentligste Grund til, at dette Lovforslag er blevet omkalfatret, en Frygt for, at man ved at tage Forslaget, som det laa fra den højtærede Ministers Haand, skulde binde sig med Hensyn til den kommunale Lovgivning her i Danmark. Færøerne skulde altsaa undgælde for, at vi hernede muligvis paatænke en Forandring i vor kommunale Lovgivning. Jeg synes, det er meget haardt mod Færingerne, at naar de have faaet et Forslag, som de ere vel fornøjede med, som Lagtinget enstemmig har vedtaget, som Folketinget formodentlig ogsaa billiger, og som Ministeren taler for, saa skal Landstingets Udvalg gennem sit Flertal kassere det og omkalfatre det saa betydeligt, at det paa mange Punkter, som man maaske sætter Pris paa paa Færøerne, faar en helt anden Skikkelse. Jeg tillader mig at sige, at hvis der var noget, som kunde fremme separatistiske Tendenser paa Færøerne, er det en saadan Maade at behandle færøske Lovforslag paa. Nu har den ærede Ordfører jo været saa ulykkelig eller uheldig — hvad man nu skal sige — at komme ind paa disse separatistiske Tendenser, og saa i Stedet for at gribe den Anledning, som det ærede færøske Medlems Udtalelser gav ham til at kalde dem tilbage og bortforklare dem, fastholder han dem. Endnu i Dag have vi hørt om disse separatistiske Tendenser, der vel at mærke ikke skulle findes i Lagtinget, thi saa vidt jeg ved, er

der slet ikke i Lagtinget ved denne Lovs Behandling fremkommet nogen som helst separatistiske Tendenser, men den ærede Ordfører nævnedes forskellige Bladartikler. Jeg maa sige, at det undrer mig noget, at en saa gammel Politiker som han tager saadant Hensyn til, at der i en eller anden Bladartikel kan staa noget, som man mener at kunne betegne som separatistiske Tendenser, men der er desuden i den ærede Ordførers Foredrag fremkommet en Sigtelse mod — ja, man kan sige mod Lagtinget for, at det nærer separatistiske Tendenser, det vil sige statsforbryderske Tendenser, at det vil fremme Fordringen om at skilles ud fra Danmark, og da siger jeg, at det forekommer mig, at den ærede Udvalgsordfører og ogsaa de Medlemmer af Udvalget, der følge ham, skyldte os og navnlig Færøernes Lagting, jeg vil ikke sige at gøre en Undskyldning, for det kan man vel ikke forlange af saadan en gammel Politiker, men i hvert Fald, at han forklarer det saaledes, at det, han har ment med „separatistiske Tendenser“, kun er, hvad der er fremkommet i nogle Avisartikler, som Lagtinget slet ikke er ansvarligt for. Jeg vil ligesom den sidste ærede Taler stemme for, at Forslaget til Trods for, hvad der er skubbet ud af det, gaar over til det andet Ting, ikke fordi jeg jo hellere saa, at de udstemte Artikler vare blevne staaende, men jeg har den Tro, at det andet Ting vil tage denne Sag op, som efterhaanden, takket være den ærede Ordfører, er bleven noget alvorlig, og at Folketinget vil give den en Behandling, som kan være en Satisfaktion for Lagtinget.

**Ordføreren (Høst):** Den ærede sidste Talers Udtalelse gik jo nærmest ud paa, at den danske Rigsdag kun har at approbere, hvad Lagtinget vedtager. Men det er dog neppe det rette Syn paa Sagen; det er jo klart, at Rigsdagen maa kunne undergive ogsaa de færøske Forslag en Kritik, selv om Lagtinget har vedtaget dem enstemmigt. Jeg maa have udtrykt mig meget uheldigt, naar baade det ærede Medlem, der nu satte sig, og det ærede Medlem for Færøerne (Bærentsen) have forstaaet mine Ord som indeholdende en Sigtelse mod Lagtinget. Det har selvfølgelig ikke været min Mening at sige noget saadant, jeg har kun udtalt, at der findes separatistiske Tendenser hos enkelte — jeg husker, at jeg ved første Behandling brugte Udtrykket „Hedsporer“ deroppe. Det er jo vel bekendt — det ved